

ИГКОРАЦИ

У овом броју читајте:

- ШКОЛСКИ ЖИВОТ
- ШКОЛСКИ ЖИВОТ
- НАШИ ТАЛЕНТИ
- НАШИ ТАЛЕНТИ
- ВЕСТИ
- ВЕСТИ
- ТАКМИЧЕЊА
- ТАКМИЧЕЊА
- КУЛТУРА
- КУЛТУРА
- НАУКА
- НАУКА
- СПОРТ
- СПОРТ
- ЗАНИМЉИВОСТИ
- ЗАНИМЉИВОСТИ

УВОДНА РЕЧ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

САВРЕМЕНА ШКОЛА ОСАВРЕМЕЊАВАЊЕ НАСТАВЕ

Време у коме живимо захтева од школе да испрати промене, иде у корак са савременим тенденцијама и одржи своје место у друштву као она карика која повезује породицу, ученике, локалну заједницу, привреду и вуче напред.

У школи се организују активности тако да стратегија развоја школе буде усаглашена са Миленијумским циљевима образовања (остваривање универзалног основног образовања), Стратешким циљевима образовања и Стратегијом Министарства просвете Републике Србије, које кажу да знање треба да се темељи на четири стуба: *научити како знати* (учити ради знања - учење и стицање знања неопходних за разумевање околине, критичко расуђивање, оспособљавање за самостално учење), *научити како радити* (стицати радне вештине – оспособљавање за практичну примену наученог у променљивим радним и животним условима, примењивати научено у пракси), *научити живети заједно* (усвајање вредности мултикултурализма, толеранције различитости, стицање вештине заједничког деловања у остваривању заједничких циљева) и *научити како постојати* (развој и остваривање целокупне личности – свих њених сфера: когнитивне, емоционалне, карактерне и телесне).

У школи се креира атмосфера у којој су школски планови усмерени на стварање пријатне и подстицајне атмосфере, у којој се уз међусобно поштовање, уважавање и поштовање школских правила развијају најважније компетенције ученика потребне за развој и остварење сваког појединца, за друштвени живот и запослење у друштву које учи. Компетенције се односе на комбинацију вештина, знања, ставова и вредности и укључују способност учења. Директор школе усмерава школске активности и утиче на обезбеђивање сагласности код свих актера у образовању, за креирање планова и пројеката у школи у складу са захтевима педагогије.

Које иновације су уведене у погледу осавремењавања наставе?

Наставу карактерише коришћење савремене рачунарске технологије, уз посебан акценат на интеракцији и прилагођавању потребама појединаца. Настава се изводи у кабинетима са савременом електронском опремом, као и у два кабинета информатике опремљеним великим бројем рачунара који су умрежени са могућношћу коришћења интернета. Библиотека је реновирана и може да се користи као мултимедијална учионица. Опремљена је рачунарима преко којих је могуће коришћење интернета, такође је у библиотеци инсталирана паметна интерактивна табла са видео - пројектором.

Интерактивна табла има велику примену као средство у прилагођавању методских јединица у старијим разредима на три нивоа успешности за све ученике. Коришћењем паметне табле у настави, са могућношћу брзог пласирања информација, штампања материјала, увећања слике, доста материјала на једном месту омогућава се концизније излагање наставника, као и за сваког ученика по нешто што ће моћи да уради и реши. Коришћењем разноврсног садржаја уз повезивање слике и речи, ефектније се заокупља

пажња свих ученика па и оних који се теже прилагођавају на школу.

Савремено друштво захтева савремене вештине код ученика и наставника. Научна истраживања доказују да се наставни процес може знатно унапредити коришћењем информационих технологија. Како израда информатичких материјала захтева различита знања, много времена и залагања, важно је омогућити приступ базама података које представљају збирно место креативних идеја наставника и стручњака педагошких наука. У те сврхе је на основу нашег захтева омогућен приступ образовном порталу **EDUSOFT** захваљујући председнику општине Звездара Милану Поповићу и Секретаријату за образовање.

Шта је урађено и шта се планира?

Прошли смо кроз период реновирања великог броја кабинета, физкултурне сале, спортских терена, уређење школског дворишта, као и опремање наставним средствима и реквизитима. Захваљујући доброј сарадњи и разумевању са локалном самоуправом у новембру и децембру 2009. године извршена је реконструкција мокрих чворова на првом и другом спрату, што утиче на квалитет живота у школи. Очекујемо да ће у овој години доћи до реализације пројекта реконструкције и санације школе, чиме би се створили веома добри услови за комплетан живот и рад у школи.

Које све ваннаставне активности постоје у нашој школи?

Како смо прошли кроз период опремања наставним средствима, улагања у услове, улагања у подизање квалитета наставе омогућили су нам да подстичемо и ваннаставне садржаје. Циљ коме тежимо је природна, хармонична веза знања и вештина учења. У нашој школи постоји 16 секција које дају прилику свим ученицима да се додатно искажу.

Наша школа је учествовала у реализацији више пројеката, а у овој школској години се реализује пројекат “Школа без насиља”.

Какви су резултати постигнути?

Као показатељи нашег рада на унапређењу наставног процеса сматрамо и резултате који су постигли наши ученици на квалификационим испитима. Последњих пет година наша школа је по резултатима прва на Звездари и међу првих десет школа у Србији.

Такође, наши ученици постижу завидне резултате на општинским, градским и републичким такмичењима. Истакао бих да су сви ученици који су показали добре резултате, како у школи тако и на такмичењима, адекватно награђени.

Ко највише помаже школи?

Секретаријат за образовање и општина Звездара, који су већином позитивно одговорили на наше захтеве, као и добра сарадња, највише су допринели да се услови за рад поправе.

Истичем добру сарадњу и рад Школског одбора, као и Савета родитеља који су подржали позитивне промене и учествовали у раду.

Истакао бих да смо из редова родитеља имали велике донаторе, као и из невладиних организација.

Трајно опредељење школе “Иван Горан Ковачић” остаће подизање квалитета школовања, као

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДЕЧЈЕ НЕДЕЉЕ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечја недеља је најзначајнија акција промоције права детета у целој Србији. Конвенција о правима детета посебно наглашава право детета да се чује његово мишљење о свим питањима која га се тичу. Циљ Дечје недеље јесте скретање пажње најшире јавности на права и потребе деце.

Обележавање Дечје недеље у нашој школи започело је свечаним пријемом ученика 1. разреда у Дечји савез. Изложба радова ученице 8. разреда Наталије Павловић у оригами техници била је постављена у холу школе. Ученици 6. разреда организовали су "Игре без граница" у којима су се

такмичили у различитим спортским дисциплинама и тако показали да спорт успешно побеђује насиље. Ликовни радови постављени у холу школе промовисали су хумане вредности и носили поруку да је "За доброту сваки дан добар дан". Ученици 7. разреда, чланови новинарске секције, направили су зидне новине које показују која се дечја права данас поштују, а која крше. Мото овогодишње Дечје недеље био је да будемо солидарни и хумани и тако помогнемо да и друга деца остваре своја права.

„Биће правде на свету и знања и лепоте, деца ће спасти планету од мржње и простоте”.

Валентина Јеремић, Ивана Мијатовић, 7/2

ДЕЦА ДЕЦИ

У оквиру Дечје недеље у нашој школи је од 05. до 12. октобра 2009. године спроведена акција солидарности Деца деци. Деца су прикупљала свеске, оловке, гумице, школски прибор и књиге - ко је шта могао и колико је могао. Циљ акције Деца деци није била количина - не треба много, али да буде од срца. Прикупљен је велики број књига и прибора који су прослеђени онима којима је то потребно.

Наше мало може бити много за оне који немају ни мало.

Милица Ђокић, 7/2

„ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА“

Ове школске године 08. октобра ученици шестог разреда су уз помоћ професорке руског језика Борјанке Живковић и наставника верске наставе Зорана Чучковића организовали „Игре без граница“. Ученици су се такмичили у 14 различитих игара, а неке од најзанимљивијих биле су: „Са другом је лакше“, „Обуци, пресвуци“, „Брзе кашике“, „Цак такси“, „Кинеска носиљка“. Сигурно је за све најслађа игра била „Невидљива шампита“ у којој су такмичари везаних очију морали што брже да поједу шампиту.

Такмичењу су присуствовали и ученици мла-

ђих разреда, као и поједини ученици из осмог, који су помно пратили и навијали за своје фаворите. На крају свих игара најуспешнији били су ученици одељења 6/2, нешто мање успешни су ученици 6/1, а за њима ученици 6/3. Најважније је учествовати и дружити се, а не победити!

Анђела Милићевић, 8/3

Сви смо се лепо дружили, и навијачи и такмичари. Као што се деца боре за победу у игри, исто тако треба и да савладају и друге препреке у животу – без насиља и на леп и миран начин.

Доброта, искреност и пријатељство су наш прави избор!

Теодора Кршљанин, Милена Радић, 2/1

СПОРТСКИ ДАН ПРОТИВ НАСИЉА У ШКОЛАМА

У оквиру традиционалне манифестације Дечја недеља, општина Звездара, Управа града Београда - Секретаријат за спорт, канцеларија Уницеф-а у Србији и ученици основних школа 6. октобра у 11 часова промовисали су спорт. Спортски центар Олимп био је домаћин свим основним школама са Звездаре које су укључене у програм *Школа без насиља*, а цео догађај успешно је организован захваљујући подршци Управе града Београда и Секретаријата

за образовање.

Под слоганом *Спорт за све и фер-плеј*, ученици свих основних школа са територије Звездаре опробали су се у кошарци, одбојци, тенису, шаху, борилачким вештинама и плесу. Циљ овог догађаја била је промоција спорта као битног фактора за развој деце и превазилажење насиља у школама.

Ана Николић, Ива Јевтић, 7/2

НАШИ ТАЛЕНТИ

Међу многим талентима којима се наша школа поноси по својој особености истиче се ученица 8/3 Наталија Павловић. Њена велика љубав је оригами - стара јапанска техника савијања папира.

За време Дечје недеље Наталија је у холу школе изложила своје радове који су привукли велику пажњу малишана, али и знатижељу наставника и њених вршњака. Рад који нас је све оставио без даха је лабуд сачињен од 460 делова оригами папира. Било је ту и ждралова, камила, разног цвећа... Овим хобијем почела је да се бави ове године. Велику инспирацију је пронашла у земљи Јапану, којој се и диви. Технику је изучила посећујући разне интернет странице. У

слободно време, осим оригамија, Наталија црта и ликове за манге Оригами има и практичне сврхе, јер увек има аутентичне поклоне за своје другарице.

Упорност, жеља и љубав према нечему доводе до савршенства. Уверите се и сами.

Лена Јокановић, 8/2

АКЦИЈА „СРЕЋНО ДРВО“

Акција „Срећно дрво“ покренута је у намери да учествујемо на наградном конкурс у дечјег часописа „Национална географија јуниор“ за „НАЈ - ЕКО ШКОЛУ“. Циљ акције је заштита животне средине развијањем еколошке свести, осећаја за тимски рад и такмичарског духа ученика.

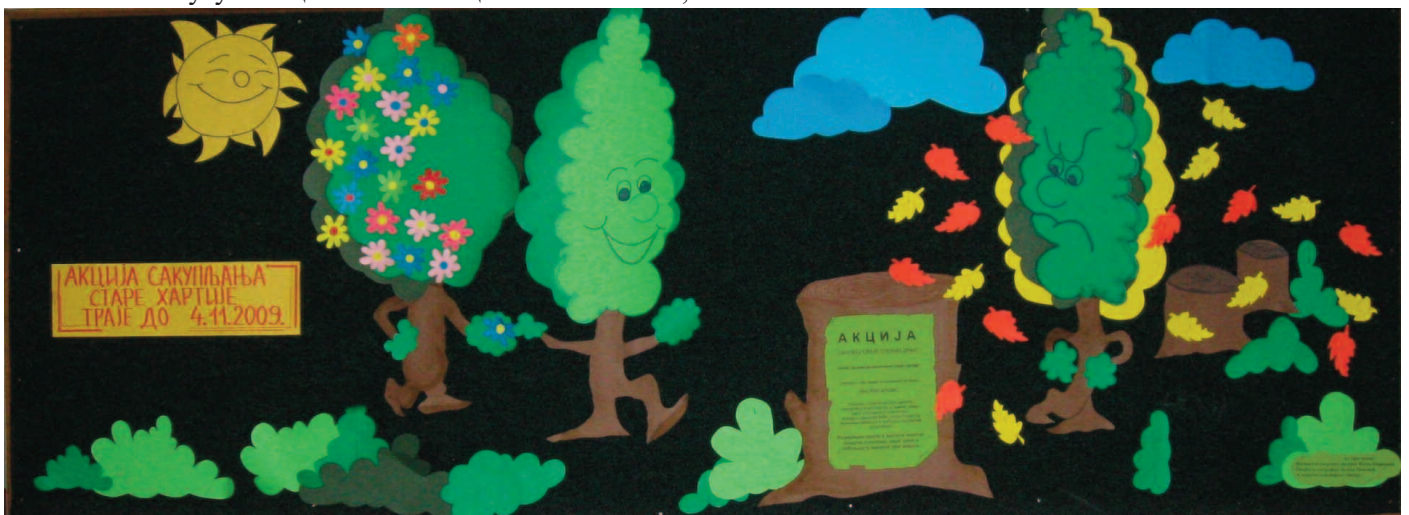
Акција је успешно реализована у периоду од 01.10. до 04.11.2009. године. Током акције прикупљања новинске хартије и старог папира ангажовали су се ученици од 1. до 8. разреда. Одељења 1/3, 2/3, 2/4, 3/1, 3/4 и 5/2 су се, осим у прикупљању папира, истакла и у изради ликовних радова на тему „Срећно дрво.“ Акција је пропраћена израдом тематског паноа у холу школе чији су аутори наставница разредне наставе Весна Нинковић и професорка географије Јелена Поповић. Током израде појединих елемената паноа ангажовани су ученици 8/3: Милица Миловановић,

Наталија Павловић, Илијана Шупица и Данило Ковачевић.

Стару хартију преузимало је помоћно особље Љиљана Глигоријевић, Снежана Николић, Милена Стојановић и Оливера Ђурић. Преношење, складиштење и утовар реализовали су ученици одељења 8/2: Данијел Јовановић, Милош Мановић, Милош Цветановић, Александар Симоновски, Петар Ђорђевић и Немања Петровић. Фотографисање акције и израду фотографија обавили су наставник Михаило Милинчић и ученик Милош Мановић.

Током ове акције прикупљено је 2080 кг старе хартије и зарађено 4000 динара. Материјал који учествује на конкурс у: цртежи, изглед паноа, фотографије ученика у акцији и налог о пријему папира послати су редакцији часописа „Национална географија јуниор“ 18.11.2009. године.

координаторка акције Јелена Поповић

изглед паноа у холу школе

АКТИВНОСТИ У ВЕЗИ СА ПРОСЛАВОМ ДАНА ОСЛОБОЂЕЊА БЕОГРАДА И ДОЛАСКОМ ДМИТРИЈА МЕДВЕДЕВА, ПРЕДСЕДНИКА РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

28.09.2009. године у амбасади Руске Федерације у Београду на свечаном концерту поводом пријема ратних ветерана, а у вези са прославом Дана ослобођења Београда, наступили су ученици 7. разреда који похађају додатну наставу из руског језика и две ученице 8. разреда. Ученике је припремила драмска уметница Ивана Жигон у сарадњи са професорком руског језика Снежаном Марковић. Поред наведених учесника пријему је присуствовала Катарина Радујко, представница Савета родитеља.

Професорка руског језика Снежана Марковић била је од 30.09.2009. до 03.10.2009. године учесник Првог европског фестивала руског језика у Санкт Петербургу.

У октобру је снимљен прилог на часу руског језика у 7/2 одељењу и разговор са професорком руског језика Снежаном Марковић за аустријску државну телевизију ORF.

Ученици 7. разреда са професорком руског језика Снежаном Марковић присуствовали су

пројекцији документарног филма „Орах са Кавказа“ посвећеног ослободиоцима Београда, у Руском дому.

16.10.2009. године ученици 7. разреда и две ученице 8. разреда учествовали су у програму на отварању изложбе дечјих цртежа „Писмо другу“ Русија - Косово - Цхинвал у Руском дому са професорком руског језика Снежаном Марковић и драмском уметницом Иваном Жигон. Присутствовала је и Катарина Радујко, представница Савета родитеља.

19.10.2009. године ученици 7. разреда учествовали су на концерту поводом отварања споменика Александру Сергејевичу Пушкину у парку код Вуковог споменика. Отварању споменика присуствовали су и ученици 5/1 и 7/3 одељења, директор школе Миомир Драгаш, педагошкиња Ракина Грујичић, професорке Снежана Костић, Александра Јанковић - Радић и Снежана Марковић.

19.10.2009. године ученици 7. разреда са професорком руског језика Снежаном Марковић учествовали су у манифестацији Друштва српско - руског пријатељства „Захвалност деце са Косова и Метохије Русији“ (шетња од Калемегдана Кнез Михаиловом улицом, певање руских и српских песама и присуство отварању изложбе у галерији „Прогрес“).

Снежана Марковић, професорка руског језика

ОТВАРАЊЕ СПОМЕНИКА ПУШКИНУ

У парку „Гирила и Методија“ 19.10.2009. године свечано је отворен споменик великом руском песнику Александру Сергејевичу Пушкину. Овом догађају присуствовали су заменик градоначелника Београда Милан Кркобабић, амбасадор Руске Федерације Александар Конузин, председник Удружења писаца Русије, грађани Београда и ученици београдских школа. У уметничком делу програма, који је водила глумица Тања Петровић, наступио је Петар Краљ казујући Пушкинове стихове.

Учествовали су и Никола Рацков, Марко Калајановић, хор слависта Филолошког факултета, Срђан Петровић, студент Филолошког факултета и победник првог Европског фестивала руског језика у категорији студената у Санкт Петербургу.

Програм је завршен наступом ученика Основне школе „Иван Горан Ковачић“ и Прве београдске гимназије, уз подршку другова из 5/1 и 7/3 одељења, као и професорки Снежане Марковић, Александре - Јанковић Радић, Снежане Костић, педагошкиње Ракине Грујичић и директора наше школе Миомира Драгаша.

Марта Милићевић, 7/3

ПРИЈЕМ У РУСКОЈ АМБАСАДИ

Поводом Дана ослобођења Београда у амбасади Руске Федерације у Београду приређен је

пријем за ратне ветеране и свечани концерт. Нама, ученицима седмог разреда, који похађамо часове додатне наставе из руског језика, двома ученицама осмог разреда, као и ученицама Прве београдске гимназије, указана је част да, поред познатих уметника, будемо учесници концерта и самим тим дамо скроман допринос овој свечаности. Захвални смо

драмској уметници Ивани Жигон која нас је стрпљиво припремала за наступ. Веома смо се пријатно осећали наступајући те вечери заједно са Иваном и Јеленом

Жигон, Николом Рацковим, Марком Калајановићем, Људмилом Грос Поповић, хором слависта Филолошког факултета, ученицима Руске школе...

Аплауз присутних гостију и речи захвалности Његове екселенције амбасадора Александра Конузина били су охрабрење и истовремено нада за поновно учешће на сличним манифестацијама. Подршку су нам пружиле професорка руског језика Снежана Марковић и Катарина Радујко, представница Савета родитеља. На коктелу после

концерта међусобно смо разменили утиске и били веома задовољни што смо учествовали на оваквој свечаности.

Дијана Бурзић, 7/3

У СУСРЕТ 15. БРОЈУ ИГК КОРАКА

Пре појаве првог броја школског листа, који је изашао у марту 2000. године, новинарска секција наше школе оглашавала се путем школског разгласа. Своје идеје и замисли "емитовали" су тадашњи ученици и професорка српског језика Вида Огњанов кроз успешне и интересанте емисије.

Професорка српског језика Мирјана Марковић покренула је школски лист и као прва уредница почела да нас упознаје са тријумфима наших ученика са такмичења у спорту, језицима, науци и техници, али и са занимљивостима из света музике, филма, позоришта, спорта и моде. Уреднице наредних бројева, професорке српског језика Вида Огњанов и Снежана Костић, ученици – новинари и наставници – сарадници наставили су започету традицију и претворили школски лист у летопис школе, школског живота и успеха. Но, није се писало и читало само о школи, у

листу су се могли пронаћи и савети везани за лепо понашање, здрав живот, руковање рачунаром, најбољи литерарни и ликовни радови.

Чланови новинарске секције и уредница листа Наташа Станојковић обележили су излажење јубиларног 15. броја Корака колаж изложбом у холу школе која се састојала из насловних страна свих Корака и најбољих илустрација и текстотва. ИГК Кораца стално напредују, развијају се и мењају. Нове рубрике, нови научни, истраживачки и интересантни текстови најбоље показују колико се и како у школи ради. Кораца су данас историјска архива школе, уџбеник и забавник.

Од емисија на разгласу до данашњег, 15. броја ИГК Корака који се може читати и на сајту школе, прошло је 10 година. Срећан нам јубилеј! До читања у увек бољем и интересантнијем броју!

Кристина Радујко, 7/2

колаж изложба Корака

СА УРОШЕМ ПЕТРОВИЋЕМ

У реновираној библиотеци „Вук Караџић“ одржан је у четвртак, 22. октобра 2009. године сусрет са дечјим писцем Урошем Петовићем.

Урош Петровић је српски књижевник (рођен је 8. априла 1967. у Горњем Милановцу). Аутор је романа фантастике и збирки загонетних прича. Објављивао је приче, чланке, песме, илустрације и фотографије у мноштву летописа, дневних новина, часописа и антологија. Многи га пореде са Луисом Керолом и Џ.К. Роулинг.

Дела: *Авен и јазонас у Земљи Ваука*, роман, (2003, 2005), *Приче с оне стране*, приповетке, (2004), *Загонетне приче* - књига прва, (2006), *Загонетне приче* - књига друга, (2006), *Пети лептир*, (2007), *Загонетне приче* - књига трећа, (2007), *Мистерије Гинкове улице*, (2008).

Сусрету су присуствовали ученици млађих разреда основних школа са Звездаре, међу којима су

били и ученици наше школе. Писац је читао одломке из својих књига „Загонетне приче“. Посебну занимљивост сусрету давале су загонетке које је писац читао деци, а они који су их тачно решили добијали су лоптице.

Ко воли загонетке и занимљиве приче, уживаће и у четвртој наставку „Загонетних прича“ решавајући забавне задатке.

Лука Јеремић, 7/2

ИСТРАЖИВАЛИ СМО... ЗАШТО СЕ КАЖЕ...

„ПОСИПАТИ СЕ ПЕПЕЛОМ“

Израз *посипати се пепелом* је стар колико и људско постојање или оплакивање властите зле судбине. Овај израз се у Светом писму Старог завета везује за древни обичај Јевреја да посипају главу пепелом у знак жалости због своје несреће или несреће других људи. Најчешће би то чинили када би им умро неко близак. Касније је исти обичај, са донекле измењеним ритуалним смислом и садржајем, пренесен у хришћанску религију, где се задржао до данас, највише код католика.

Наиме, у католичком календару има један дан који се зове Пепелица. Тог дана у оквиру црквеног обреда, након уводних молитви и размишљања, свештеник, у знак покре, посипа верницима главу пепелом изговарајући ритуалну фразу: „Сети се, човече, да си прах и да ћеш се у прах претворити...“. Смисао овог верског чина је јасан: спознавање пролазности овоземаљског живота и признавање људске погрешности.

Из религиозног обреда израз „посипати се пепелом“ пренесен је у свакодневни говор и данас се употребљава у значењу: „кајати се због учињених недела“ или „јавно признавање својих грешака“. Данас се не „посипају пепелом“ само верници католици већ и многи други, чак и они који не верују у Бога.

ИСТРАЖИВАЛИ СМО... КОМПЈУТЕРСКЕ ИГРЕ...

NAPOLEON: TOTAL WAR

Наполеоново освајање света неизбежно је повезано са призорима непрегледних бојишта и масовних битака, што је истовремено и заштитни знак серијала стратешких игара Total War. Зато је било само питање времена када ће се појавити наставак који ће носити императорово име. Игра ће покривати Бонапартин успон и пад кроз пет кампања: поход у Италији 1796-1797, египатску експедицију 1798. године, кампање против европских држава између 1805. и 1812. године и, наравно, неизбежни Ватерло, 18. јуна 1815. године.

Унапређујући технологију развијену у Empire: Total War-у, Creative Assembly постигао је импресивне ефекте у домену рендеровања јединица – лица су сада

„ПЛАВА КРВ“

У нашем језику, као и у многим другим језицима, изразом *плава крв* означавају се припадници аристократских породица, за разлику од осталог, „нормалног“ становништва.

Најбоље објашњење даје нам Џејмс Роџерс: „Плава крв. Аристократија или аристократска особа. Током векова, када су тамнопути Маори владали Шпанијом, чланови старих кастиљских породица говорили су са поносом како њихову крв нису загадили Маори или неке друге стране расе. Израз који су употребљавали („плава крв“), потиче, вероватно, отуда што су вене на њиховој светлој кожи биле уочљиво плаве“.

Објашњење је, као што видимо, просто, историјски засновано и уверљиво: Чланови свих племићких породица (грофови, барони, кнежеви...) - били белопути или тамнопути, свеједно - почели су се називати људима „плаве крви“.

Колико се „плава крв“ и данас цени, најбоље сведочи сама Шпанија. Вероватно нигде у Европи нема толико принчева, војвода, грофова као у тој земљи. Има их преко 400!

Међутим, људи „плаве крви“ не смеју се мешати са онима који не припадају њиховом слоју. Сваки прекршај у том смислу оштро се кажњава. У сећању старијих генерација остао је упамћен Едвард VIII, несретни краљ Велике Британије, који је због велике љубави према госпођи Симпсон, Американки грађанског порекла, непуну годину дана након устоличења морао оставити круну те велике империје.

Ето како може бити тешка та славна „плава крв“!

Дуња Траилов 7/3

много распознатљивија него пре, а постигнут је и бољи квалитет исцртавања облака и дима. Creative Assembly тврди да је ово најмонументалнија игра коју су направили до сада. У њој ће постојати чак 322 уникатне јединице, на екрану ће моћи истовремено да се нађе и до 10.000 људи и неће бити застајкивања, а такође ће први пут до сада играч командовати бродовима у биткама на мору. Поред тога, годишња доба и временске прилике мењаће се у реалном времену, утичући тако на ток битке. Киша ће, на пример, оквасити барут, па ће војницима преостати само борба прса у прса.

Ова игрица појавиће се у продаји у фебруару 2010. године!

До следећег играња!

Петар Лакчевић, 7/3

ПОСЕТЕ, ИЗЛЕТИ, ГОСТОВАЊА, АКЦИЈЕ

САЈАМ КЊИГА

Ученице осмог разреда су 30. октобра посетиле 54. Међународни београдски сајам књига под називом „Море књига“. Сајам су 26. октобра отворили Танасис Валтинос, писац из Грчке и Драган Великић, познати књижевник и амбасадор у Аустрији. Земља почасни гост Грчка представила је своје издаваштво и културу на посебном месту у хали 1. Припремила је богат, садржајан програм и свој штанд је отворила одмах након свечаног отварања. Осим Грчке посетиоцима су се представили домаћи издавачи као и гости из Шведске, Јапана, Канаде, Русије, Израела, Италије и Француске.

Неке од најпопуларнијих књига за тинејџере и младе на овогодишњем сајму су: „Египтологија“ и „Чудовиштологија“ издавача „Моно и мањана“. Издавач „Букленд“ је спремио књиге домаћих аутора: „Приче старог чаробњака“, „Тандара мандара“ и „Мале зелене“. После успешне „Сумрак“ саге,

Стефани Мајер је објавила нову књигу „Домаћин“. Издавачке куће „Лагуна“ и „Драганић“ представиле су следеће књиге: „Само да смо заједно“ Џуди Блум и едицију књига „Школа за принцезе“ Вивијен Френч, „Велика крзната шапа судбине“ Луиз Ренисон и „Принцезин поклон“ Мег Кебот. Награду за дечју књигу добили су „Шпијунологија“ у издању „Моно Мањана“ и едиција „Прозна путовања“, издавача „Одисеја“ из Београда.

На наредном 55. Сајму књига земља почасни гост биће Шведска.

Марина Милетић, Анђела Милићевић, 8/3
На Сајму књига, на Лонгман-овом штанду, пет девојчица из 2/3 одељења учествовало је на такмичењу у певању песмица на енглеском језику. То су: Ања Бурсаћ, Мила Милош, Владислава Рогуља, Ивана Сандић и Анђела Јошиковић. Можете да гласате за њих на сајту www.longman.co.rs на коме се налази видео запис.

професорка енглеског језика Тајјана Стевановић

НА ИЗЛЕТУ

Када смо кренули на излет, у аутобусу је било весело. Сви смо били расположени за дружење. Прво место на нашем путу био је манастир Копорин. То је женски манастир. Чине га црква Светог Стефана, звонара, извор лековите воде, башта, њиве, виногради и шума.

Из манастира смо отишли у Радовањски луг - храстову шуму у којој је убијен вођа Првог српског устанка Ђорђе Петровић Карађорђе. Данас се на месту убиства налази црква Захвалница, а нешто ниже испод цркве, Карађорђево гроб.

Како је природа око нас била дивна, тако је и наше расположење било као на почетку пута. И поред дугог пешачења певали смо и шалили се. Стигли смо у Јагодину. Пауза за ручак нам је добро дошла да повратимо енергију и одржимо добро расположење. Посетили смо зоолошки врт и Музеј воштаних фигура. У зоолошком врту смо видели зеке, кокошке, камиле, зебре, нојеве, патке, а највише ми се свидео тигар.

На мене је најјачи утисак оставио Музеј воштаних фигура у коме су изложене фигуре најзначајнијих личности наше историје, културе, науке и спорта, оригинални костими и копије ретких књига. Највише ми се допала фигура Десанке Максимовић.

Нажалост, дан се ближио крају. Морали смо да се вратимо кући. Из аутобуса се орила наша песма и смех. Надамо се да ћемо поново отићи негде, видети и научити нешто ново и дружити се.

Александра Спасеновић, 3/4

Ђорђе Петровић Карађорђе рођен је око 1762. године у Вишевцу, на Ђурђици. Презиме је добио по оцу Петру.

Изабран је за вођу Првог српског устанка против Турака 1804. године. Иза њега су остале победе над, често бројнијом, турском војском. По наредби Милоша Обреновића убијен је у ноћи између 13. и 14. јула 1817. године у селу Радовању.

Ђорђе Петровић Карађорђе оснивач је краљевске лозе Карађорђевића и велики вожд српски.

Јована Тодоровић, 3/1

“ПЕТАР ПАН”

Године 1904. настао је један од најлепших романа за децу “Петар Пан” из пера шкотског писца Џејмса Метјуа Берија.

У среду, 14.10.2009. године, у Свечаној сали наше школе ученици 3. разреда гледали су балетску представу “Петар Пан”. Још једном смо посетили Недођију и дружили се са Венди, Звончицом, капетаном Куком и Петром Паном.

Играчи су својим покретима и изразима лица дочарали љубав, љутњу, страх, мржњу. Костими су били веома маштовити, а публика је аплаudirала на сваки део савршене балетске кореографије. Музика би нас понекад уплашила, а некад насмејала и зачарала. И глумци су се на сцени савршено снашли – борба између Петра Пана и капетана Куке, мржња између Звончице и Венди, љубав Петра Пана и Венди приказани су као у роману.

Било је то једно ново искуство за нас. Без речи, само покретом, музиком и костимом, направљена је одлична представа у којој смо уживали.

Анђела Милатовић, Ива Тулимировић, 3/3

ПОСЕТЕ, ИЗЛЕТИ, ГОСТОВАЊА, АКЦИЈЕ

1. ДЕЦЕМБАР - СВЕТСКИ ДАН БОРБЕ ПРОТИВ ХИВ-а/СИДЕ

Први децембар је Светски дан борбе против сиде. Овај дан је прилика да се сви ми кроз различите активности укључимо у борбу и подсетимо да је ХИВ инфекција проблем који постоји на целој нашој планети. Светски дан борбе против сиде је почео да се обележава 1988. године када су министри здравља из целог света позвали све људе на одговорност, толеранцију и даљу размену информација о овој болести.

Једна од активности којом су ученици седмих и осмих разреда обележили први децембар јесте проширивање знања о ХИВ-у прављењем црвених трачица које представљају међународни симбол којим се буди свест о постојању ХИВ-а/сиде. На оригиналан начин, кроз цртеж и поруку, црвену трачицу украшену перлицама и шљокицама, ученици наше школе послали су поруке

знања којима се против ХИВ-а и сиде најлакше бори. Послали смо следеће поруке:

ХИВ инфекција и sida спадају у сексуално преносиве болести. Човек се ХИВ-ом може инфицирати кроз сексуални однос без кондома, путем крви - најчешће коришћењем нестерилног прибора (шприцева и игала) за убризгавање дроге, или са мајке, која је ХИВ позитивна, на дете. Ово су једини начини како се ХИВ може пренети. Незаштитен сексуални однос је у нашој средини најчешћи пут преноса и највећи ризик да се ХИВ добије. Руковање, седење у истој клупи, дељење ужине и боравак у истој просторији са људима који имају ХИВ није ризик!

Удружимо се сви заједно да знањем смањимо број нових инфекција у нашој средини и пружимо руку свима који данас живе са ХИВ-ом.

Никола Ћирковић, 7/2

КАКО РАЗМИШЉАЈУ ОСМАЦИ

За највредније људске особине ученици осмог разреда сматрају: искреност, поштовање, поштење, дружељубивост, упорност, сналажљивост, толерантност, одговорност, скромност, стрпљивост, храброст, опрезност, свестраност.

~Упорност је жеља за испуњењем свог животног циља;

~Бити храбар значи борити се за оно што је исправно, штитити слабијег, помоћи другоме, издржати када је најтеже.

Савети које им дају родитељи, ученици најчешће слушају:

~Буди свој, буди јединствен, не прати масу, нека она крене за тобом.

~Новац не доноси ни срећу, ни здравље. Срећа је када време проведено са породицом и пријатељима испунимо љубављу.

~Није важно одакле си, већ какав си човек.

~Држи се својих снова, не дозволи да те други поколебају, сломе. Веруј у себе. Не сумњај превише. Дозволи другима да допру до тебе.

~Никада никог не потцеђуј.

~Породица је светиња, слушај родитеље они су ти највећи пријатељи.

~Рад, воља и жеља су потребни за успех.

~Подели са друговима оно што имаш, себи нећеш умањити, а другоме ћеш можда пуно учинити. Природа нам је дала две руке, једном да дајемо, а другом да примамо

~Води здрав живот, исправно се храни, бави се неким спортом.

~Када се у некога заљубиш, немој да му досађујеш да не би покварио то дивно осећање.

~Чувај себе и Бог ће те чувати.

приредила Анђела Милићевић, 8/3

СА ЕКСКУРЗИЈЕ

Генерација 1995. кренула је 03.10.2009. у јутарњим часовима на тродневну екскурзију по западној Србији. Пут је био дуг и напоран.

Прво смо посетили манастир Лелић недалеко од Ваљева. Манастир је познат по фресци Страшног суда и Музеју владике Николаја Велимировића.

Следеће одредиште је било само Ваљево, где смо обишли центар града. После шетње Ваљевом посетили смо најкраћу реку у Европи дугу свега 365 m, језеро Перућац, електрану у Бајиној Башти и манастир Рачу.

На Тару смо стигли у поподневним часовима. Сместили смо се у хотел „Оморика” и тамо имали слободно време, а увече смо отишли у дискотеку.

Другог дана смо обишли етно село у Сирогојну,

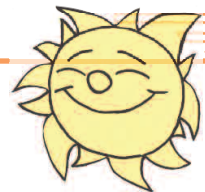
а у повратку смо свратили на Златибор где смо се мало одморили и добро се забавили. После тога вратили смо се у хотел, где смо уживали до касних вечерњих часова играјући фудбал, кошарку и одбојку на спортским теренима хотела.

Нажалост, дошао је и дан када смо морали да се вратимо у Београд. Обишли смо и Шарганску осмицу, познату по легендарном возу Тири, одакле се пружа предиван поглед на Мокру гору. Пут нас је одвео и ка Дрвенграду, Кустуричином етно селу, где смо се јако лепо провели.

Вратили смо се на ручак у хотел и у поподневним часовима кренули за Београд, прошавши кроз Овчарско-кабларску клисуру, једну од најлепших и најатрактивнијих природних знаменитости Србије.

Илијана Шупица, Александра Митровић, 8/3

ТАЈНА ШАРГАНСКЕ ОСМИЦЕ

Пруга уског колосека, у предивном амбијенту Мокре горе на падинама три планинске лепотице – Таре, Златибора и Шаргана једна је од најлепших железничких траса и најатрактивнијих туристичких дестинација у свету.

А како је све почело? Градњу пруге преко Шаргана започели су Аустријанци 1916. године са намером да Босну споје са Србијом. Аустријанци су завршили само 9 км пружне трасе, а 2. фебруара 1925. прорадила је железничка траса уског колосека од Београда преко Ужица и шарганских превоја, према Вишеграду и Дубровнику. Од Београда до Плома у дрвеним вагонима путовало се „ћиром“ два дана и две ноћи све до 1974. године када је траса због неисплативости била укинута. Живот у планинама је замро.

А шта је то што Шарганску осмицу чини толико посебном? Име „осмица“ пруга је добила зато што је у облику овог броја савладана висинска разлика од 300 м између мокрогорске долине и Шарганског превоја. „Осмица“ је била дуга око 13,5 км и на својој траси имала је 22 тунела, десетак мостова и вијадукта.

На Мокрој гори је боровио наш чувени режисер Емир Кустурица снимајући филм „Живот је чудо“. Међу већ обновљеним железничким станицама изградио је и станицу Голубићи, која је тако вешто „патинирана“ да би баш свако помислио да је стара најмање сто година. Данас читав град, етно - село Дрвенград на брду Мећавник, чине апартмани, црква, галерија, ресторан, биоскоп, базен и библиотека...

Не морате бити заљубљени у уску пругу да бисте уживали возећи се парним возићима и дивили се лепоти крајолика подно Златибора која прија сваком оку. Шинама некадашњег „ћире“ посетиоци Шаргана возом званом „Носталгија“ прелазе деоницу за скоро два и по сата, са краћим задржавањем на неколико видиковаца са којих се пружа живописни поглед на лепоте златиборског краја.

Људи из овог краја још помињу пророчанство чувеног видовњака Митра Тарабића који је, три деценије пре него што ће „ћира“ кренути Шарганом, предвидео да ће „кроз Циганско падалиште проћи гвоздени пут са гвозденим, огњеним колима, која ће увек застајати на месту где су сада циганске черге...“. Касније је додао: „Проћи ће подоста година па ће се људи опет сјетити гвозденог пута те ће испочетка обновити овај пут. Само њим до Вишеграда неће путовати путници ради потреба и посла, већ људи од забаве, зарад одморишта и уживанције“. Тако је и било. „Ћира“ је поново прокрстарио 2003. године.

Анђела Милићевић, 8/3

ГОДИНА МИЛУТИНА МИЛАНКОВИЋА

По одлуци Унеска, 2009. година проглашена је годином Милутина Миланковића. Прошло је 130 година од рођења једног од највећих српских научника, који стаје у ред с Теслом и Пупином и чија су објашњења климатских промена, осунчавања Земље, односно промене циклуса топлих и ледених доба данас постала нарочито актуелна.

Милутин Миланковић (28. мај 1879 - 12. децембар 1958) био је српски инжењер, геофизичар, климатолог и астроном. Оснивач је катедре за небеску механику на Београдском универзитету и светски уважаван научник, познат по теорији ледених доба, која повезује варијације земљине орбите и дугорочне климатске промене. Ова теорија је позната под именом Миланковићевих циклуси.

Милутин Миланковић је у свом богатом стваралачком животу урадио и предложио, између осталог, реформу грегоријанског и јулијанског календара, која је водила изградњи јединственог, до сада најпрецизнијег календара (Миланковићев календар) и која је прихваћена на Свеправославном конгресу у Цариграду 1923. године.

Као додатак научном раду, Миланковић је увек показивао велико интересовање за историјски развој науке. Написао је књигу о историји астрономије, као и две књиге за ширу читалачку публику: прва - *Кроз*

васиону и векове говорила је о развоју астрономије, а друга, названа *Кроз царство наука*, бавила се развојем наука. Миланковић је објавио и аутобиографију из три дела: *Успомене, доживљаји и сазнања*.

Величина „Миланковићевог ефекта“ зависи од разлике између највећег и најмањег растојања Земље од Сунца. Године 1999. показано је да варијација изотопског састава кисеоника у седиментима на дну океана заиста следи Миланковићева предвиђања.

Постоје и други новији радови који указују на исправност оригиналне Миланковићеве теорије: (Science, 11. June 2004, p. 1609).

Милутин Миланковић је најцитиранији српски научник (свих времена) у свету.

Филм “Милутин Миланковић – путник кроз васиону и време”, редитеља Драгана Елчића прати живот нашег научника, инжењера, геофизичара, климатолога и астронома од рођења 1879.

године у Даљу, у близини Осијека, па до смрти у Београду 1958. године. Гледаоци могу сазнати да је Миланковић био патријархално васпитаван, да је прва знања о математици стекао од оца, да је током студирања на Високој техничкој школи у Бечу, где је и докторирао, волео ноћне изласке и био заљубљен у Рафаелово дело „Мадона у зеленом”, да је био сањар, као и да кратери на Месецу и Марсу, као и један планетоид носе његово име.

приредила Наташа Станојковић

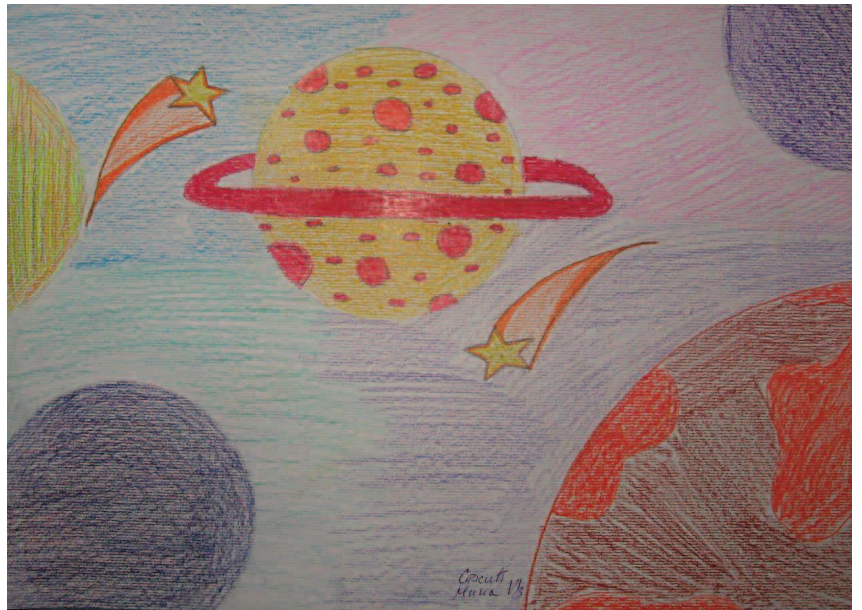

умеће писања и сликања

ИВАН ГОРАН КОВАЧИЋ

И када си уморан,
Воли сваки дан.
А када ти је тешко,
Напиши и ти понешто.
Говорити и није тако тешко,
Оно што кажеш нек у песми нађе место,
Размисли, ђаче, да ли је то тешко.
Ако можеш, напиши и ти нешто,
Нађи у песми своје место.
Кад желимо да учимо,
Одмах књигу отворимо,
Волимо да читамо,
А и нова знања да стичемо.
Читајући прва слова стиха,
Име моје школе сазнаћеш.
Хао, ђаче, напиши и ти нешто.

Милан Рајић, 3/4

THAT WILL NEVER END

My parents say that I'm lazy
Always think of him, and his black eyes
I begin to go crazy

All constantly resounds in my head
I just want to relax and go to bed
Does anyone understand?

School bell will stop
It doesn't resound in my head
I'm listening to pop
And I'm not sad

I can always see his eyes full of warmth
I'm trying to keep
My love so deep
All happy moments with my best friend
And I know - that will never end

Ivana Mijatović, 7/2

ЈЕДАН СТАРИ ЗАНАТ - КОВАЧ

Препун занатских тајни ковачки занат увек је закупао људску машту.

Ковач је, по веровању, противник ђавола и редовно га је надмудривао. Посебно место у ковачевом животу заузима наковањ. Као што је сваки алат светиња за свог занатлију, тако је и наковањ за ковача. Зато ковачи пазе да ни са чим не оскрнавe свој наковањ. На њему се заклицу, пред њим се моле Богу, а на Божић и Бадњи дан га преливају вином. Предање каже да сваки ковач једног одређеног дана лупи чекићем о наковањ против ђавола, те тако обнавља ланац за који је ђаво везан.

Бити ковач у селу била је велика част. Ковач је био угледна личност, а ковачница место где су се састајали мештани, поправљали алатке, поткивали

коње и размењивали све вести.

Ковач уз помоћ меха добро разгори ватру у коју ставља комаде метала које жели да обрађује. Потом, када метал постане довољно мек да може да се обрађује, узима га клештима и ставља на наковањ. Једном руком држи клешта, са комадом метала, а другом, уз помоћ чекића, удара, обрађује и обликује. При том мора бити брз јер се метал брзо хлади и постаје чврст. Комад се тако чврст потапа у уље и тиме кали. У раду ковач користи: чекић, дрвени чекић, клешта, француски кључ, бушилицу, турпију, брусилуцу...

Најпознатији ковач у античкој митологији био је бог Хефест. Као ковач Богова правио је њихово оружје, а посебно муње за Зевса које је он бацао на Земљу.

Милица Ђокић, 7/2

умеће писања и сликања

ШТА ЋУ БИТИ КАД ПОРАСТЕМ

Шта ћеш бити кад порастеш
Одрасли ме питају стално,
Да ли ћеш бити лекар или учитељ
Гњаве ме, гњаве максимално.
Ја им кажем: бићу фудбалер,
Познат и славан у целом свету
Или можда добар астронаут,
Или ћу се борити да спасем планету,
Кад порастем, бићу адвокат,
Бранићу људе кад су у невољи,
Или, можда, добар тенисер
Од Новака, Јанка и Виктора бољи.
Шта ћу бити показаће време
Које лети брзином светлости,
И биће решене све дилеме
О мојој неизвесној будућности.
До тада ћу остати весели дечак
Који има пуно жеља и снова,
Пуно врлина, али и мана
И пуно другарица и другара.

Марко Петровић, 5/3

ПЕСМЕ О ...

Кад пишем песме,
Теку речи ко из чесме.
Рекао ми тата
Да затворим собна врата,
Да не побегну речи,
Јер само добра брана
Може то да спречи.

Стефан Ђорђевић, 3/4

ЈЕДАН СТАРИ ЗАНАТ- ТКАЉЕ

Конопља се сејала на пролеће, на одређеној надморској висини. У августу и септембру се чупала и брала. Берба се обично вршила породично у већим групама. Конопља је достигала висину од седамнаест центиметара до једног и по метра, у зависности од плодног земљишта. После бербе се вршило кисељење у води, односно у мочвари, и тако су је пре и називали - мочила. Конопља је стајала у води двадесет дана. После тога се сушила на сунцу. Када би била довољно сува, онда се вршило трљење, то јест ломљење и издвајање опраног материјала - поздера. Остатак конопље који се користио била су влакна.

Ткаља, жена која је ткала, одређивала је шта је за основу, а шта за потку. Ткало се и из основе и из потке. Од влакна се прело, па се добијала пређа. Ткаља је имала свој разбој од дрвета. Ту се ткало и добијало се платно за панталоне, кошуље, чаршаве и крпе за брисање посуђа. Да би се то постигло, платно је морало да се бели хладном водом и износи на сунце. Жене су саме шиле, углавном ручно, јер је ретко ко имао машину. Сви су се одевали од конопље. Одело је хладило, па се обично носило лети и по врућинама.

Вредне ткаље су се надметале чије је платно лепше и беље.

Ана Николић, 7/2

ВИКЕНД

До виђења, школо драга,
Стигао је петак,
Дошао је лепи дан,
Викенду је сад почетак.

Остављене сад су књиге,
Нема више школске бригае.
Не звони сада школско звоно,
Понедељак чека оно.

Из парка се чује вика јака,
Сад је тамо пуно ђака.
Лопте скачу са свих страна,
Весело је ових дана.

Павле Тасић, 5/1

I LOVE MY TOYS

I've got toys
They aren't for boys.
I've got dolls,
and I haven't got balls.
My favourite doll
is red and small.
Her name is Clare
and she's got black hair.
I love my toys
they aren't for boys.
I like my doll
it's red and small.

Natalija Genić, 3/4

НОВОГОДИШЊИ БАЗАР

Поводом Нове године у холу школе је 17.12.2009. године одржана продајна изложба која негује креативност ученика. На Новогодишњем базару

родитељи, наставници, а и сами ученици могли су да купе нешто од изложених, шарених честитки, капица, украса, кутијица, маске и врло лепо осмишљених држача за оловке, па и кесе.

По речима наставница Весне Нинковић и Верице Ђурђевић деца су била вољна да сарађују и одушевљена самом идејом да буду мали продавци. Сви посетиоци базара, и родитељи, и ученици, и наставници, сложили су се да традицију продајне изложбе треба наставити. Многи су бирали и радо куповали изложене предмете.

Не заборавимо да Новогодишњи базар није само забава. Добијена новчана средства помажу да се обнове учионице и обезбеди школски материјал, а користе се и за дечје, заједничке потребе, попут одласка у биоскоп и позориште или на излет.

Марта Милићевић, 7/3

ПРВИ СНЕГ У БЕОГРАДУ

Данас кад сам се пробудила, видела сам како се Београд бели. Кад сам угледала снег, повикала сам: "Мама, мама, дај ми телефон да зovem Милицу и Хелену да се грудвамо!"
Пахуље снега падале су са неба и личиле на беле кристале. Деца су се клизала и правила Снешка Белића. Када су се Милица и Хелена појавиле, отишле смо на клизање.
По повратку са клизања моја мама нам је дала топлу чоколаду. Заједно смо гледале снег и китиле јелку.

Ива Зарић, 2/1

„МИСТЕРИЈЕ ГИНКОВЕ УЛИЦЕ“

Књига „Мистерије Гинкове улице“ Уроша Петровића овогодишњи је добитник награде „Невен“ као најбоља књига за децу из области популарне науке. „...Урош Петровић, очито, сам има дечју отвореност и радозналост, као и љубав према учењу, према откривању света око себе и његових законитости. Та страст према сазнавању, стална упитност, спремност да се сво, не само школско већ и животно знање и искуство упрегне у сваки нови проблем јесте нешто што одликује текст књиге „Мистерије Гинкове улице“. Ово је књига која је

питка, која прија, низ коју читалац клизи и која му отвара апетит за још..“, стоји између осталог у образложењу жирија.

„Мистичне мозгалице су пред вама, а зеленокоса Марта вам може помоћи. Упознај зеленокосу Марту, девојчицу која живи у необичној Гинковој улици и има још необичнији хоби – да открива тајне и решава мистерије. Придружи се Марти и пробај да решиш мрачне, занимљиве и несвакидашње случајеве. Ако ти се учини да је неки од њих баш тежак, Марта ће ти помоћи, и то на један тајни начин.

Е да, и ово је веома важно: не смеш да се плашиш мрака, змија и сенки.

А сада, само храбро, напред у улицу треперавих светиљки и скровитих кутака!“

(прузето са www.laguna.rs)

УПОТРЕБИ КЛИКЕРЕ

Употреби кликере је едукативна игра за децу узраста 9-15 година. Игра се базира на концепцији популарног телевизијског квиза *Кликери*. Циљ игрице јесте да кроз забаву и игру деца овладају многим новинама из разних области: историја, природа, култура... Игра се састоји од пет нивоа, односно од пет различитих тежинских испита. Бодовање на нивоима је различито, и

треба сакупити што више бодова у току 5 нивоа.

Посебан тон програму даје водич - шаљиви лик којег глуми водитељ оригиналног квиза. Он је ту све време - духовит и непосредан. Коментарише све потезе корисника, упознаје га са садржајима и правилима игре, сугерише му даље потезе, једноставно - дружи се са њим.

Зато, инсталирајте игрицу и забавите се!

Лазар Миљковић, 7/2

ЈЕЗИЧКЕ МОЗГАЛИЦЕ

1. Пажљиво прочитај следећу реченицу, а затим заокружи слово испред значења које она има:

Непажња никад не остаје незапажена!

- Непажња се увек запази.
- Непажња увек остаје незапажена.
- Пажња се увек запази.

2. Јелена и Милица пошле су у шетњу. Свака води свог пса на ланцу. Јелена је помазила њеног пса: „Где си, ти, Цеки!“ Мало касније среле су и Ану са својим љубимцем. Ана се обратила Јелени: „Толики пас, а зове се Лаки, као да је пудлица!“ А Јелена ће на то: „А твом баш пристаје име Беки!“

Повежи имена девојчица са именима њихових љубимаца:

Ана	Цеки
Јелена	Беки
Милица	Лаки

3. Из *Антологије смешних штампарских грешака* Ивана Клајна издвојили смо неколико реченица у којима се цео смисао променио услед погрешно употребљеног слова. Све грешке везане су за глаголе. Подвуци их и напиши како би реч требало да гласи.

а) Кад нападну вируси и бактерије, организам ће лакше оболети ако редовно узимате витамин Ц.

б) После великог успеха у миланској “Скали”, одлучила је да се окупа у Метрополитен опери у Њујорку.

в) Астрономи су још одавно успели да измене одстојање Земље од Сунца.

Ивана Вујошевић, 7/3

ДАНИЛО КИШ (1935 - 1989)

Данило Киш је рођен у Суботици 22. фебруара 1935. године. До 1942. године је живео са родитељима у Новом Саду, где је похађао први разред основне школе, а затим је прешао у Мађарску, где је завршио основну школу и два разреда гимназије.

На Филозофски факултет у Београду Киш се уписао 1954. године, а у септембру 1958. године је као први студент дипломирао на катедри за општу књижевност.

Своје прве радове је објавио 1953. године и то: *Опроштај са мајком*, *Омладински покрет*, *Сјутра*, *Песма о Јеврејки* и *Сусрети*. Као студент, објављивао је песме, есеје, приповетке и преводе са мађарског, руског и француског језика. Његов први роман, *Псалам*

44, настао је 1955. године, а потом је објављен и и роман *Мансарда*. Књига прича *Рани јади* објављена је 1970. године у Београду и представља зачетну књигу *Породичног циклуса*. Роман *Пешчаник* објављен је 1972. године (Нинова награда), а исте године је објавио збирку есеја *По-етика*. 1977 године за роман *Гробница за Бориса Давидовича* добио је награду Иван Горан Ковачић. Од 1979. године живео је у Паризу. За целокупни књижевни рад, Киш је 1980. године добио француску књижевну награду. Данило Киш је умро у Паризу 15. октобра 1989. године.

Његова сабрана дела објављена су у десет томова: *Мансарда*, *Псалам 44*, *Рани јади*, *Башта, пепео*, *Пешчаник*, *Ноћ и магла*, *Гробница за Бориса Давидовича*, *Час анатомије*, *Ното poeticus*, *Енциклопедија мртвих*. Умро је у Паризу. После смрти објављене су му још четири књиге: *Живот, литература*, *Горки талог искуства*, *Песме и препеве* и *Лаута и ожилци*. Књиге су му преведене на више од двадесет језика. Добитник је великог броја домаћих и међународних награда.

Данило Киш један је од најзначајнијих писаца XX века.

Маја Георгиев, Тифани Илић, 5/2

ЛИКОВНА УМЕТНОСТ - ГОДИШЊИЦЕ

МИЛЕНА ПАВЛОВИЋ-БАРИЛИ

За Милену Павловић-Барили кажу да је била песникиња сликарства, што се и може видети у њеним делима, да је била грациозна и лепша од сопственох слика. Рођена је 5. новембра 1909. у Пожаревцу. Сликаство је студирала у Београду, завршивши Краљевску уметничку школу, као и у Минхену. Била је

оригинална, српска сликарка, а одласком у Париз 20-их и 30-их година прошлог века, стекла је популарност широм Европе. Радила је позоришне костиме за балет, писала је и поезију и то на 4 од 6 језика које је говорила. Делове платна остављала је ненасликане, по угледу на сликара Де Кирка, а у својим песмама метафорично скривала поруке. За време Другог светског рата отишла је у Њујорк, где је сарађивала са „Вогом“, познатим модним магазином. Живела је у Риму, Лондону, Паризу и Њујорку где је, укључујући и Београд, излагала своја дела, која се сада налазе широм света у приватним и музејским колекцијама.

Преминула је у Њујорку 6. марта 1945. године.

Прослава јубилеја Милене Павловић-Барили почела је 17. јула 2009. године, отварањем изложбе у Галерији САНУ у Београду, где је изложено око 140 слика, цртежа, скица, фотографија, докумената и осталих личних предмета ове уметнице. С обзиром на то да јој је мајка била Српкиња, а отац Италијан, стотину година од рођења прославља се и у њеној другој домовини, Италији. И 2010. ће бити година Милене Павловић-Барили организовањем изложби у градовима где је живела и стварала.

Марта Милићевић, 7/3

АЛЕКСАНДАР СЕРГЕЈЕВИЧ ПУШКИН (1799-1837)

Александар Сергејевич Пушкин рођен је у Москви 6. јуна 1799. године (26. маја по старом календару) у сиромашној, али образованој аристократској породици. У раном детињству о Пушкину се старала дадиља Арина Јаковљева која га је упознала са руском народном традицијом и руским народним језиком. Године 1811. примљен је у елитну гимназију у Царском Селу коју је похађао до 1817. После завршене школе радио је у Министарству спољних послова у Санкт Петербургу. Пушкин је због револуционарних песама и позитивног става према атеизму два пута протеран из Санкт Петербурга. На слободу је пуштен 1826. године одлуком цара Николаја Првог који је лично постао цензор његових дела. Године 1829. Пушкин се оженио Наталијом Гончаревом због чијих великих расхода је запао у тешку финансијску ситуацију. Због јавног удварања његовој супрузи изазвао је 1837. године на двобој

Француза Дантеса. У двобоју је задобио рану од које је умро 10. фебруара исте године.

Пушкин се сматра једним од најбољих руских и светских песника. Он је међу првима у Русији почео да пише народним језиком и дистанцирао се од романтичарске књижевности популарне у западној Европи. Прву песму, под насловом *Другу стихотворцу* објавио је у часопису *Европски гласник* у 14. години. Током школовања је почео да пише и своје прво велико дело, поему *Руслан и Лјудмила*, издато 1820. године. Дело је засновао на бајкама које је чуо од своје баке. Његова најпознатија дела су: поеме *Кавкаски затвореник*, *Цигани*, *Полтава*, *Кућица у Коломни*, *Бронзани коњаник*, романи *Евгеније Оњегин* и *Капетанова кћи*, драма *Борис Годунов* и приповетке *Белкинове приче* и *Пикова дама*. Сматра се да је овим приповеткама Пушкин изнео свој став о дотадашњој руској прози и намеру да започне нову руску књижевну традицију. Пушкина многи сматрају оцем модерне руске књижевности.

Сања Чанковић, Милица Пејовић, 5/2

ЗАНИМЉИВОСТИ О ПУШКИНУ

Рођен је у Москви јуна 1799. године у аристократској породици. Прадеда по мајци му је био црнац Етиопљанин, роб кога је српски гроф Сава Владисављевић поклатио цару, који га је присвојио за кумче. Пушкин је имао интересантну генетску основу за шаренолик и буран живот. У младости је живео правим монденским животом. Носио је велики шешир, црну пелерину и крзно око врата. Био је прави хедониста, волео је укусну храну и добра вина. Он се лако и са пуно страсти заљубљивао у многе жене. Током свог живота као да је и једино живео због љубави. Због љубави је дисао, писао, живео и умро.

Двобоји су били честа појава у тадашњој Русији и прихватљив начин бранења части међу руском аристократијом. Пушкин је због своје пргаве нарави, због части, због жена често и без неких великих повода излазио чак двадесет девет пута на двобоје. Остало је забележено да је један од највећих руских песника био сјајан стрелац, да је са двадесет корака погађао метком у метак. У двобојима ниједном није пролио крв својих противника, а најчешће није желео да први пуца. Тако је и окончао свој живот у тридесет осмој години у двобоју бранећи своју част и част своје жене од руке Жоржа Дантеса, француског емигранта који је служио у руској гарди.

Константин Бабић, 7/3

ПРЕПОРУЧУЈЕМО - ПОГЛЕДАЈТЕ

„БРИЉАНТИН“

Почетком новембра са професорком српског језика Мирјаном Марковић посетили смо Позориште на Теразијама. Те вечери изведена је најновија представа, мјузикл „Бриљантин“ у режији Михаила Вукобратовића. Нову генерацију глумаца, од којих су многи први пут у овом јединственом позоришном жанру, чине: Жарко Степанов, Ивана Поповић, Марко Јанкетић, Милан Тубић, Лазар Јованов, Милан Босиљчић, Душица Новаковић...

„Бриљантин“ је прича о непристајању, о генерацијској побуни, о некој врсти друштвене диверзије. Основна инспирација налази се у искуству и традицији педесетих. То је прича о групи непомирљивих средњошколаца, различитог

социјалног порекла, али истих стремљења. Овај „Бриљантин“ нашег времена својеврсна је алтернатива и одговор на тешка питања и неоптерећен је било чим другим сем младошћу. Такође, важан је његов музички садржај који је у међувремену постао класична вредност.

Ово је трећа поставка овог познатог мјузикла и нама се чини најмодернија, мада је препуна диско музике и занимљивих масовних кореографија. Сви ти млади људи покушавају да превазиђу све проблеме које одрастање носи са собом. Они то решавају на најбољи могући начин о чему говори и сам наслов.

Бољи наслов од „Бриљантина“ тешко да постоји.

Лена Јокановић, 8/2

THE BRITISH ROYAL FAMILY

The British Royal Family is the group of close relatives of the monarch of the United Kingdom.

The Queen Elizabeth is Head of State of the UK and 15 other royal areas of the kindgdom. She was born in 1926 and became Queen at the age of 25. The Queen is married to Prince Philip, Duke of Edinburgh and has four children and eight grandchildren.

5 facts about the Queen:

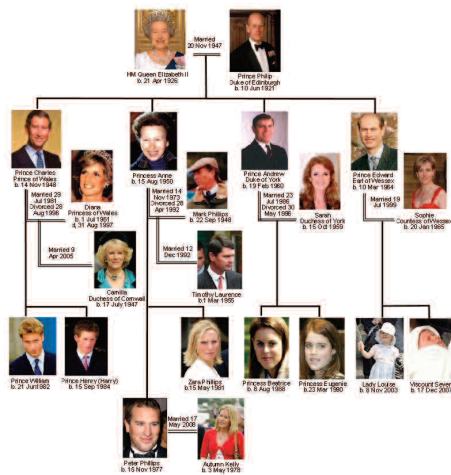
Queen Elizabeth II is the fortieth monarch since William the Conqueror obtained the crown of England.

The Queen's real birthday is on April 21, but it is celebrated officially in June.

The Queen and The Duke of Edinburgh have sent about 37,500 Christmas cards during The Queen's reign.

The first football match The Queen attended was the 1953 FA Cup Final.

As a young girl, The Queen acted in a number of Pantomimes during World War Two, including playing the part of Prince Florizel in Cinderella in 1941.

The Royal Windsor Family tree of Elizabeth II Buckingham Palace

Buckingham Palace is the Queen's official and main royal London home. It has been the official London residence of Britain's monarchy since 1837.

It is also used for the administrative work for the monarchy.

The Queen has other homes too including Windsor Castle and Balmoral in Scotland.

Valentina Jeremić, 7/2

STONEHENGE

Stonehenge is a prehistoric monument from the Bronze Age located west of Amesbury in England.

Stonehenge was built over a long period of time. We see today the final

stage completed about 3,500 years ago.

Many of the original stones have fallen or been removed. However, fallen and damaged stones were carefully replaced and set to their original positions. The stones are volcanic rocks of the Preseli Mountains in Wales. Stonehenge was added to UNESCO World Heritage List in 1986. Some scientists believe that Stonehenge was built by the followers of the Sun, because the opening in the circle facing towards the summer sunrise had a part in pagan rituals. Some even think that old people used it to predict astronomical phenomena.

The question of who built Stonehenge is largely unanswered, even today.

Jovana Ristić, 7/2

HOLIDAYS IN UK

St. Valentine's Day is a holiday of love we all enjoy in – adults and kids. It is celebrated on 14 February and then you give a small present and a card signed "From Your Valentine" to a person you love.

St. Patrick's Day is celebrated on 17 March. It is a celebration of Ireland's patron and its great educator. The Irish think St. Patrick brought the shamrock that later became the National flower of Ireland. That's the reason why some people celebrate this holiday by wearing a shamrock.

Halloween is a holiday celebrated on 31 October. On that day children wearing costumes knock door to door and with words "Trick or treat" get candies from the neighbours. Halloween costumes are traditionally those of monsters such as ghosts, skeletons, witches, and devils.

Danica Mitrović, 7/1

WIMBLEDON

The Championships Wimbledon, or simply Wimbledon, is the oldest and the most famous tennis tournament in the world. The first Wimbledon was held in 1877. It is one of the four Grand Slams tennis tournaments. The tournament takes place over two weeks in late June and early July. Complex terrains at Wimbledon are called "All England Lawn Tennis and Croquet Club". Wimbledon has got 18 courts. The biggest is Centre Court. Centre Court has capacity of about 15, 000 people for one match. In 2012 Olympic Games will be played at "All England Club".

The best tennis player at Wimbledon is William Renshaw who played in 19 century. The best modern tennis player is Roger Federer. He has got 5 titles in a row, and one after the break, when he lost in the final. The best lady is Martina Navratilova. Last year the winners were Roger Federer (men's single), Serena Williams (lady's single), Daniel Nestor and Nenad Zimonjic (men's doubles), Serena and Venus Williams (women's doubles), and Mark Knowles and Anna-Lena Grönefeld (mixed doubles). Wimbledon tradition includes the eating of strawberries and cream. Every year they eat over 30.000 kg of strawberries.

Dijana Burzić, 7/3

THE OSCAR

Oscar is the most glamorous event and the biggest competition in the world. It takes place in Hollywood.

The Oscar got its name when one of the workers in Academy library, Margaret Herrick, saw the statue and said that it looked like her uncle Oscar. But, there is another story. When Bette Davis, one of the best actresses, received statue, she said that the statue look like her first husband whose middle name was Oscar. But there are a lot of stories and we don't know which of them the real one is. Since 1929 until today, 2500 golden statues have been given to the winners.

The movies which are competing for the annual award are movies which are filmed in the last 12 months of the year.

Probably the most ashamed "winner" was Frank Capra when he went to the stage to get his award; he thought that he heard his name. The winner was actually Frank Lloyd. Capra said that he would never attend another Oscar ceremony but next year he forgot his words and received statue for his movie "It happened one night". This Oscar was the first in his collection. Actress with the

most nominations was Meryl Streep who was nominated even 13 times. But, Meryl is also the biggest loser because she won the Oscar just twice. In category of the biggest losers is also Richard Burton who was nominated seven times but he never won any Oscar statue.

The youngest actress who won the Oscar was Shirley Temple. She was just 6 years old when she won the award and the oldest actor was Henry Fonda at the age of 76.

When there is a question about directors, the most awards won John Ford who received four Oscars. But also the famous Alfred Hitchcock never received any Oscars for his movies. He just received one for his life contribution to the movie industry.

Some directors like Steven Spielberg are helping the Academy and they are paying from their pockets to buy the statues which are on the sale and to return them to the Academy. Spielberg spent about 1,5 million dollars for this cause.

The Oscar is one of the reasons why actors and actresses argue between themselves in the city where nobody forgives anything to anybody and in which you worth only as much as your latest movie.

Dunja Trailov, 7/3

MICHAEL JACKSON: "THIS IS IT"

Directed by: Kenny Ortega, Michael Jackson, produced by: Paul Gongaware, Randy Phillips, starring: Michael Jackson, Kenny Ortega, Orianthi Panagaris.

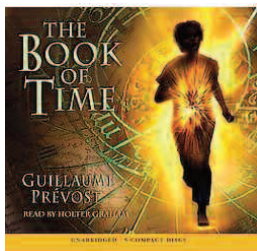
This autumn, in 2009, in movie cinemas you can watch great films such as "The naked truth" or "G-force", but the film that we recommend is a film of another kind.

The new Michael J. movie is a true story behind the preparations for MJ's big concert in London. See energetic dancers, awesome special effects, movie-like backgrounds and fabulous choreographies in great songs such as "Thriller", "Billy Jean", "They don't really care about us", "Smooth criminal" and many more. Experience a bumpy raid to perfection that MJ ask for of all of his co-workers and friends. Enjoy!

Marija Kovačević Kuzmanović, 7/1

GUILLAUME PREVOST - THE BOOK OF TIME: THE SECRET OF CARVED STONE

The Secret of carved stone is the first book in the Book of Time series by Guillaume Prevost. The main hero of this story is a boy called Samuel Faulkner. His mother died several years ago, and father often travels for a couple of days, so Sam lives with his grandparents. When his father wasn't returning for a long time, Sam knew that something was

wrong. He realized that his father has disappeared. Then he's unsuccessfully trying to find some clue in hope that he'll see his father once again. Suddenly, he found the secret room in the basement, which hides the mysterious carved stone and coin with

a hole inside. After he had put the coin in the hollow of the stone, he heard the buzz, and then he pressed against the stone and felt the vibration, which seems to have come from a big distance. The stone was warming more and more, while Sam didn't feel a fire inside of his body. Suddenly, Sam was transferred to a distant past, the island Jonah, which was attacked by the Vikings. He had to find a way to return home, but he was confused, all of this was completely new for him. The only possibility was to return as he came, but there was no coin. And if that wasn't enough, he had to save the treasure of the island Jonah. This trip was only beginning of Sam's unusual adventure of the traveling into the past. How will he come back home? Will he save the Jonah's treasure? What about the next trips and what would they look like? And finally, the most important thing, will he be able to save his father? Read this adventurous novel and find out!

Marta Milicević, 7/3

200 ГОДИНА ОД ЧАРЛСА ДАРВИНА

Чарлс Роберт Дарвин (рођен 12. фебруара 1809, преминуо 19. априла 1882) био је британски научник који је поставио темеље модерне теорије еволуције. Дарвин је своју теорију први пут објавио 1858. године у једном часопису. Дарвинова теорија је у целости објављена 1859. године под насловом „О пореклу врста“. Названа „књигом која је шокирала свет“, књига је распродата већ првог дана те је накнадно штампано још шест издања. Реакција на Дарвинову књигу била је веома брза. Неки биолози приговарали су Дарвину да не може доказати своје хипотезе. Други су критиковали Дарвинову концепцију о развијању различитих врста из једне. Међутим, нису научници били најжешћи критичари Дарвинове теорије него црква. Црквени представници су Дарвину оштро приговарали да теорија о природној селекцији

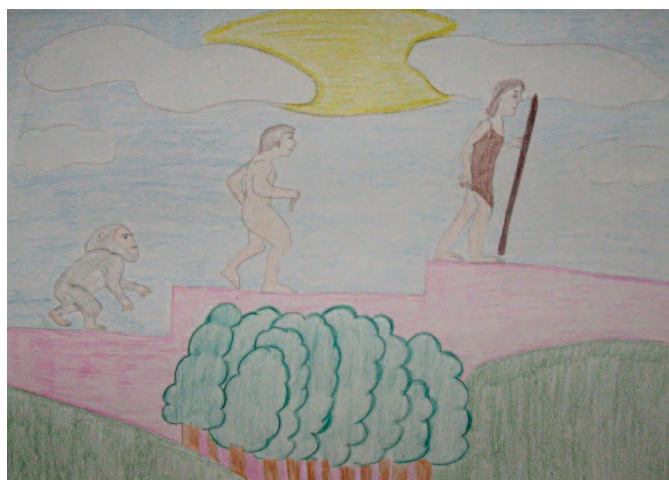
пориче утицај Бога на стварање човека и ставља човека на исти ниво са животињама.

Остатак живота Дарвин је провео дорађујући теорију тако да је касније објавио још неколико књига у којима је објашњавао спорне делове теорије: „Мењање животиња и биљака у домаћим условима“, „Порекло човека“, „Испољавање емоција код животиња и човека“ и „Порекло човека и селекција у вези са полом“. Важност Дарвиновог рада препознали су његови савременици те је Дарвин примљен у Краљевско друштво 1839. године и у Француску академију наука (1878). Одата му је почаст и местом покопа у вестминстерској опатији, након што је 19. априла 1882. преминуо у месту Даун, у грофовији Кент.

Разноврсни догађаји, изложбе, улични перформанси, предавања и нова издања књига организовани су током читаве године у част 200 година од Дарвиновог

рођења и 150 година од првог издања његовог *Порекла врста*.

Ивана Мијатовић, 7/2

ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

Како изгледа математичко купатило у коме пешкири имају само једну страну, како се свира на лири чије су жице направљене од ласерске светлости, а како се уз помоћ хлеба, маргарина и микроталасне пећнице рачуна брзина светлости и прави паста за зубе, како се снаћи у мраку помоћу светлећег балона... Ово је мали део најављеног програма трећег Фестивала науке који је отворен у Београду, у петак, 4. децембра.

Тродневни Фестивал науке скинуо је са лица науке вео мистерије и показао да је она много забавнија и много стварнија него што се обично мисли. У то су се уверили и ученици наше школе са професорком Александром Јанковић-Радић.

Дечје радионице *Музеј иза изложбе*, *Пронађи свој фосил*, *Рециклажа није бламажа* и изложбе *Геолошки каледоскоп*, *ДНК – то сам ја*, *Небо надхват руке* натерале су нас да зачепркамо по тајнама природе и добијемо 100% науку. приредила Наташа Станојковић

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

Код Хришћана, Сретење Господње слави се на 40. дан од Божића. Свето писмо каже како четрдесети дан по рождеству Христову донесе пресвета Дева свог божанског сина у храм јерусалимски да га, сходно закону, посвети Богу и себе очисти. Иако ни једно ни друго није било потребно, законодавац није хтео никако да се огреши о свој закон, који је он био дао кроз свога слугу и пророка Мојсија.

У то време држао је чреду (службу) у храму првосвештеник Захарија, отац Јована Претече. Он стави деву Марију не на место за жене, него на место за девојке у храму. Том приликом појаве се у храму две чудне личности: старац Симеон и Ана, кћи Фануилова. Праведни старац узне на руке своје Месију и рече: *“Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по ријечи својој...”* Још рече Симеон за

Христа младенца: *“Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити”*. Ана пак, која од младости служаше Богу у храму постом и молитвама, и сама познаде Месију, па прослави Бога и објави Јерусалимљанима о доласку дугочеканог. А фарисеји, присутни у храму, који видеше и чуше све, расрдише се на Захарију што стави деву Марију на место за девојке и доставише то цару Ироду. Уверен да је то Нови цар, о коме су му звездари с истока говорили, Ирод брзо посла да убију Исуса. Но, у међувремену божанска породица беше већ измакла из града и упутила се у Мисир, по упутству анђела Божјег.

Дан Сретења празнован је од самог почетка, но торжествено празновање овога дана установљено је нарочито 544. године у време цара Јустинијана.

Дарко Кукић, 7/3

СВЕТИ САВА

Свети Сава (Растко Немањић) рођен је 1169. године у граду Расу. Још као младић, за разлику од своје браће Вукана и Стефана, није показивао жељу да влада, већ је побегао на Свету Гору и замонашио се у руском манастиру светом Пантелејмону. Његов отац (велики жупан Стефан Немања) увидевши предности духовног живота замонашио се и добио име Симеон.

Лик Светог Саве огледа се у његовим делима. Био је помириатељ, помирио је два брата, завађена око власти и тиме спасио државу од грађанског рата. Његов просветитељски рад се огледа у томе што је ширио науку и писменост, и учио људе да цене духовне вредности. Говорио је да човек највеће вредности носи у уму и срцу. Он је био први српски архиепископ, обезбедио је самосталност српске цркве. Молитвама и

биљкама које је доносио са путовања помагао је болеснима. Ишао је Христовим стопама, обилазио је света места и обнављао манастир, а један од њих је и Хиландар. Пуно је прича испричано о Савиним делима - утишавао је молитвом буре на мору, правио потоке из камена...

На једном од путовања (1236. године), умро је у Бугарској, у граду Трнову, надамак завичаја. После неког времена мошти су враћене у Србију у манастир Милешеву, а потом по наредби Синан-паше однете су у Београд, где су и спаљене. „Куд год да је крочио, кажу да је са собом доносио спокојство и доброту”. Животно начело светог Саве било је да сваком живом створу на земљи чини добро.

Лука Јеремић, 7/2

ОДЛАЗАК У ЦРКВУ

Поводом почетка Божићног поста са наставником верске наставе Зораном Чучковићем смо у недељу 6. децембра посетили нашег парохијског свештеника оца Тодета Јефтенића у цркви Светог Николе и приступили Светој тајни причешћа. Отац Тодета је био веома задовољан бројем ученика, било нас је четрдесет двоје, као и понашањем за време Литургије.

Након Литургије фотографисали смо се испред цркве.

Андрија Стефановић, 5/3

ИСПОВЕСТ

И ја ћу се једном срести
Са Светом тајном исповести.
И ја ћу се научити
Грехе прати и очистити.
Рај је свети, рај је чисти,
Ми морамо бити исти.
Човек слаб је, стално греша,
Али исповест све то реши.
Ко пред попом грехе скрива,
Чека на суд Бога жива.
Слаб је човек, грешан, мек,
Хвала, Боже, за тај грех.

Наталија Адамовић, 7/3

ПИТАГОРА

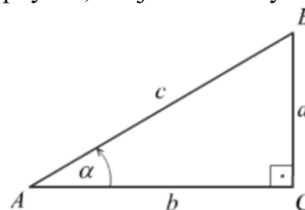
ПИТАГОРА (око 582. п.н.е. – око 496. п.н.е.) је антички грчки математичар, научник, астроном и филозоф, оснивач филозофског, математичког, мистичког и научног друштва или заједнице, која је позната под именом Питагорејска школа. Данас је најпознатији као творац Питагорине теореме која је названа по њему. Питагора је снажно утицао на филозофску мисао и религијска разматрања у другој половини 6.

века старе ере.

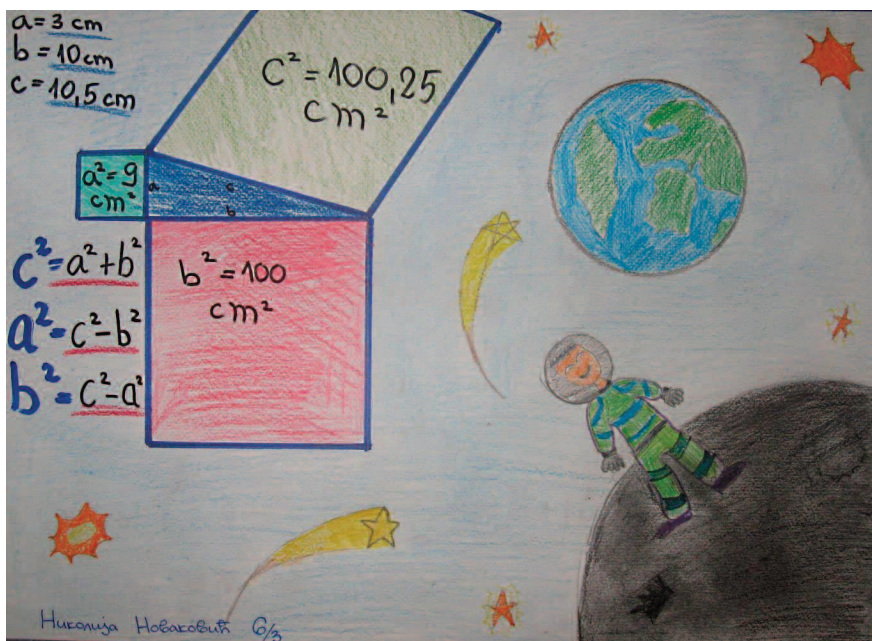
ПИТАГОРИНА ТЕОРЕМА:

Квадрат над хипотенузом једнак је збиру квадрата над катетама ($c^2 = a^2 + b^2$).

Правоугли троугао је троугао са једним правим углом (од 90 степени), катете су две стране које чине прави угао, а хипотенуза је трећа страна супротна правом углу. На слици испод, a и b су катете правоуглог троугла, а c је хипотенуза.

Владимир Тановић, 7/1

пронађи грешке на цртежу

НЕКЕ ТАЛЕСОВЕ ИЗРЕКЕ

Ходајући путем Талес је гледао у небо и пао у јаму. Звао је у помоћ и на то му је рекла једна старица: „Е, Талесе, ти ниси у стању да видиш шта ти је пред ногама, а хтео би спознати што је на небу“.

Талес је говорио да се смрт не разликује од живота. Кад му је приговорено па зашто онда не умре, рекао је: „Баш зато што нема никакве разлике“.

Како ћемо живети најбоље и најправедније? „Ако не будемо радили оно што другима приговарамо“.

Човеку који га је питао шта је било пре: ноћ или дан, он је одговорио: „Ноћ је за један дан старија“.

Шта је тешко?

- Самога себе спознати.

А што је лако?

- Друго ме савет давати.

И ТО ЈЕ МАТЕМАТИКА

Дешифруј реч:

је слово које се појављује и у речи МОСТ и у речи ПЕСАК.

је слово којег нема у речи САМБА, а има га у речи МАСКА.

је слово којег нема у речи БАКА, а има га у речи БУКА.

је слово које се појављује и у речи КОПЉЕ, и у речи ШАПА.

Владимир Тановић, 7/1

РЕШЕЊЕ: СКПН

	7		3				4
							1
		4	7			2	
9			7	3	8		
2							1
		7	4	2			5
		1		9	4		
	9						
3				5		6	

Ирена Деспотовић, професорка математике

КОСТИЋ УБЕДЉИВ

У гласању за најбољег наставника физичког Милутин Костић освојио је 35% гласова.

Милутин Костић најомиљенији је наставник по гласовима ученика. Да је то стварност уверили смо се приликом посете

школи “Иван Горан Ковачић”. Ученици које смо анкетирали углавном су физичко заволели баш због наставника, он је њихов другар, човек од поверења, наставник због кога долазе на часове.

(преузето из листа *Спорт* од 8. 6. 2009. год.)

ИЗВЕШТАЈ СА 36. ПОЈЕДИНАЧНОГ ПРВЕНСТВА У ШАХУ ЗА УЧЕНИКЕ ОСНОВНИХ ШКОЛА НА ОПШТИНИ ЗВЕЗДАРА

Спортски савез Звездаре, у оквиру акције „Шах у школе“ организовао је 36. Појединачно првенство у шаху за ученике основних школа на општини Звездара. Такмичење је било одржано у ОШ „Иван Горан Ковачић“ 28.11.2009. године.

На турниру је учествовало 61 дете, од чега је било 22 девојчице и 39 дечака. Такмичила су се деца из 6 школа. Највише представника имала је наша школа – 33. Освојили смо 8 медаља (4 златне, 1 сребрну и 3 бронзане).

Код девојчица до 8 година златну медаљу освојила је Милица Пап (2/2).

Код девојчица до 10 година златну медаљу освојила је Сања Мишковић (3/2), а бронзану Анђела Милатовић (3/3).

Код дечака до 8 година златну медаљу освојио је Коста Михајловић (2/4), а бронзану Петар Пап (2/2).

Код дечака до 10 година нисмо баш били најбољи домаћини. Златни Никола Тасић (3/4), сребрни Александар Трмчић (2/3) и бронзани Павле Михајловић (3/2) гостима нису оставили ниједну медаљу.

Шаховски савез Београда организовао је и Појединачно првенство у шаху за ученике основних школа на територији Београда. Такмичење је било одржано у ОШ „Павле Савић“ 12-13.12.2009. године.

Највише успеха имала је Милица Пап (2/2). Она је имала 6 поена из 9 партија и освојила је 5. место. Исти број поена имале су девојчице на трећем и четвртном месту, али због нешто слабијих додатних критеријума Милица је овог пута остала без медаље. С обзиром да је ово први јачи турнир на којем је играла, морамо бити задовољни. Овим пласманом она је стекла право да учествује на Појединачном првенству Србије за ученике основних школа у категорији девојчица до 8 година.

Мирза Аговић, шаховски тренер

КЛИЗАЊЕ

Клизање је зимски спорт у коме индивидуалци, парови или групе људи изводе скокове, пируете и остале потезе на леду, често праћене музиком. Клизачи се такмиче у више нивоа, као почетници или професионалци, на националним и међународним такмичењима. Иако су се људи клизали већ вековима, уметничко клизање је настало тек средином 19. века. Енглец Robert Jones био је 1772. године први познати клизач у уметничком клизању, али форму клизања и стил измислио је амерички клизач Jackson Haines (сматра се оцем уметничког клизања) који је представио своје слободне и задивљујуће технике средином 60-их година 19. века.

Клизачка такмичења су била прекинута због избијања Другог светског рата. После рата, клизачком сценом су почели да доминирају клизачи из САД-а и Канаде који су увели неке нове техничке иновације у овај спорт. Дик Батон, 1948. и 1952. олимпијски шампион, био је први клизач који је извео двоструки аксел као и triple loop jumps и тада непознату пируету flying camel.

Постоји више врста пируета, интентификују се и разликују по различитости позиције руку, ногу и по углу повијености леђа. Пируете се обављају на равном делу оштрице. Упркос популарном мишљењу, пируета се не обавља на заобљеном врху клизачке

— оне су ту првенствено само за скокове. Пируете се могу изводити на било којој ноzi. За клизаче који се ротирају у смеру супротном од казаљке на сату, пируета на левој ноzi обично се назива *предња*, док се пируета на десној ноzi назива *задња*.

Клизачке уметничких клизача се видно разликују од хокејашких. Одећа за клизање обухвата хаљину и сукњу за жене. Што се тиче такмичења, ови делови одеће могу бити компликовано дизајнирани и могу достићи цене од хиљаду долара што све зависи од врхунског дизајнера. За вежбу, клизачи оба пола користе гамашне или танке флексибилне панталоне. Дебеле специјалне најлонке у боји меса се такође носе у комбинацији са сукњом или хаљином због додатне топлоте и бољих естетских квалитета.

Стана Миланко, 7/2

ДОДЕЛА MTV НАГРАДА

Овогодишња додела MTV Europe Music награда одржала се у престоници Немачке Берлину. Програм се паралелно одржавао на две бине. Једна је била испред Бранденбуршке капије, док се друга налазила у О2 арени. Водитељка програма, као и прошле године, била је Katy Perry, док су програм испред Бранденбуршке капије водили чланови ирске групе U2. За дешавања иза бине био је задужен Pete Wentz. Као и сва музичка дешавања ове године и ово је одало почаст Michaelu Jacksonu. Био је приказан петоминутни видео о стварима које су фанови волели код њега и шта га је разликовало од осталих.

И ове године је било изненађења о победницима у неким категоријама. Највише успеха имала је Beyonce која је однела победу у категоријама за

најбољи видео (Single Ladies), најбољу песму (Halo) и за најбољег женског извођача. За најбољег мушког извођача награду је добио репер Eminem. Награду за најбољи рок бенд добила је група Green Day. За најбољег урбаног извођача проглашен је Jaz-Z. За најбоље преформансе на шведској сцени награду је добио бенд Linkin Park. Најбољи алтернативни бенд је бенд Placebo. Најбољи нови извођач је Lady Gaga, најбољи европски извођач је група Manga, док најбољи живи наступ има група U2. Best push извођач је Pixie Lott.

Највеће изненађење је победник у категорији за најбољу групу. Победници су момци из локалне групе Tokio Hotel у веома јакој конкуренцији, а неки од номинованих били су Bleck Eyed Peas, Green Day, Jonas Brothers и многи други.

Дијана Бурзић, 7/3

Свим ученицима,
наставничком колективу,
осталим радницима,
пријатељима и
сарадницима школе
честитамо Савиндан!

лекторка:
Наташа Станојковић
коректорке:
Снежана Марковић и
Оливера Цветковић

техничка обрада и
прелом текста:
Наташа Станојковић

насловна страна:
ликовна секција и
Наташа Станојковић

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
"Иван Горан Ковачић"
Београд
Војводе Бране, 18а
тел: 011/30-87-264
интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs
излази: два пута годишње

директор:
Миомир Драгаш
уредница:
Наташа Станојковић

наставничка редакција:
школски живот: Наташа Станојковић
географски путоказ: Јелена Поповић
наши таленти: Вериса Турђевић и
Наташа Станојковић

боравимо у боравку: Весна Нинковић
мали кораци: Наташа Станојковић
култивисање: Наташа Станојковић
time for kids: Оливера Цветковић

млади биолози:
Александра Јанковић-Радић
азбучник вере: Зоран Чуцковић
математика: Ружица Рајковић
спортски тренутак:
Милутин Костић и
Наташа Станојковић

сарадници:
Биљана Антонијевић,
Мирза Аговић,
Вериса Турђевић,
Борјанка Живковић,
Снежана Костић,
Мирјана Марковић,
Снежана Марковић,
Свијетлана Ненадић,
Нина Радованац,
Весна Ристић,
Зориша Сандић,
Тајјана Стевановић.

ученичка редакција:
чланови новинарске секције
и сви ученици чији су
радови објављени